

Slava - caracterul lui Dumnezeu - “pe fața lui Isus Hristos”

Sâmbătă, 12 martie 2005

Gili Cârstea

Pavel recunoaște că evanghelia nu este o veste bună chiar pentru toată lumea, iar motivele nu sunt învăluite în mister. El știe bine că “veacul acesta” este controlat de un alt dumnezeu decât Cel prezentat de Hristos, și care are puterea de a orbi mintea tuturor acelor care nu au credința lui Isus. Marele apostol nu se temea că s-ar putea să fie catalogat drept conspiraționist de foștii lui colegi din academia lui Israel. Pavel înțelegea perfect principiile mării controversate, știa cu ce forțe se confruntă și cine sunt “duhurile răutății din locurile cerești” care coalizează neamurile împotriva lui Dumnezeu. Pasajul lui din 2 Corinteni strălucește de măreția adevărului despre neprihănire:

Și dacă Evanghelia noastră este acoperită, este acoperită pentru cei ce sunt pe calea pierzării, a căror minte necredincioasă a orbit-o dumnezeul veacului acestuia, ca să nu vadă strălucind lumina evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu... Căci Dumnezeu, care a zis: „Să lumineze lumina din întuneric” ne-a luminat inimile, ca să facem să strălucească lumina cunoștinței slavei lui Dumnezeu pe fața lui Isus Hristos.

Comoara aceasta o purtăm în niște vase de lut, pentru ca această putere nemaipomenită să fie de la Dumnezeu și nu de la noi. (2 Cor 4:3-7).

Mințile necredincioase sunt “orbite” de dumnezeul acestui veac. Cu ce scop? “Ca să nu vadă strălucind lumina evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu.” Fantastic! Lumea întregă, iar alături de ea cea mai mare parte a celor din biserică rămășiței, nu reușește să vadă că slava lui Hristos este chipul lui Dumnezeu. “Chipul lui Dumnezeu” a trăit printre noi. El a declarat, și a demonstrat, că nu a venit să schimbe legea celor zece porunci, ci să o împlinească, lucru care nu se mai întâmplase de la căderea lui Adam. Slava acestei neprihăniri în trup omenesc este identificată acum de Pavel a fi “chipul lui Dumnezeu.”

Doriți să-L cunoașteți pe Tatăl cel din vechime, a cărui cunoaștere este viață veșnică? Priviți la viața lui Hristos! Căci Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine. Lumea păcătoasă, sămânța lui David, se unise în Hristos cu natura divină, iar lumina acestei fuziuni nu numai că a luminat “țara lui Zabulon și Neftali,” dar va străfulgera încă o dată bezna care acoperă omenirea, a cărei minte necredincioasă a orbit-o dumnezeul acestui veac. Planeta noastră va fi învăluită din nou în strălucirea slavei lui Dumnezeu când un grup de urmași ai

lui Hristos vor cunoaște și ei fuziunea cu natura divină, care este temelia guvernării divine. În ziua aceea “lumina soarelui va fi de șapte ori mai mare,” deoarece Solul Legământului va intra deodată în templul Său, ca să curățească pe “fiii lui Levi” cum se curățește aurul și argintul. Și vor aduce Domnului “daruri neprihănite.” Exact așa cum Fratele lor mai mare a făcut cunoscut lumii slava lui Dumnezeu, caracterul Său.

În vremea noastră se duce o bătălie disperată pentru orbirea minții celor din biserica rămășiței, iar scopul este același – nu cumva să fie văzută “slava lui Hristos,” care este chipul lui Dumnezeu. Omenirea trebuie să privească până la ametețire chipul de aur ridicat spre salvarea planetei, un chip violent, crud, sever, arbitrar, capricios, imoral. Se lucrează la cosmetizarea unui alt hristos, pe fața căruia să nu se vadă chipul lui Dumnezeu. El trebuie să fie recunoscut și asimilat de toate religiile lumii, de la un capăt la altul al pământului, ca în fața lui să se poată pleca fără muștrări de conștiință bapțiști, musulmani, șintoști, catolici, liber-cugetători, luterani, atei, penticostali, budiști, ortodocși sau adventiști. Aceasta va fi ultima mare conspirație a necredinței moderne, pusă la cale de “duhuri necurate,” ca să adune pe toți locuitorii pământului la războiul “zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic.” Toată această concentrare de forțe va avea un singur scop: Să nu se vadă strălucind pe fața lui Isus Hristos slava caracterului lui Dumnezeu.

Răspunsul lui Dumnezeu va fi la fel de sublim ca susurul blând care l-a luminat pe Ilie. El va lumina inimile credincioșilor Lui, care cunosc și au credința lui Isus, în așa fel încât ei vor face să “strălucească lumina cunoștinței slavei lui Dumnezeu pe fața lui Isus Hristos.”

În întunericul gros din Babilon, ei vor fi martori că neprihănirea lui Hristos nu a fost altceva decât o descriere fidelă a caracterului Tatălui așezat în trup păcătos. Atunci taina lui Dumnezeu se va sfârși.